worden, zal de directeur en de leden van de raad die voor deze transacties hebben gestemd, in rekening worden gebracht. Zij zijn ernstig bevolen zulke contracten waarvoor zij geen toestemming hadden, voortaan te vermijden. Bovendien wordt de directie f 5519 aangerekend voor het verlies bij verkoop, gerekend met wat er zoals gemeld bij inkoop voor werd betaald. Dit komt tenlaste van degenen die hun stem aan de inkoop en voorwaardelijke verzending hebben gegeven, vermeerderd met f 1040, of de 5 % over die 1903 patholen die aan de administrateurs van het nieuwe textielpakhuis is toegekend. Verder wordt verwezen naar de besluiten van 13 en 24 april, 8 mei en 5 juni 1764, waarbij de Hoge Regering ervan uitgaat dat directeur Senff de patholen liet inkopen en voorwaardelijk verzenden om de particuliere handel daarin zoveel mogelijk tegen te gaan. [fol. 2014a] In zijn aparte brief berichtte hij dat die nog volop wordt bedreven.)

Onder dit hoofdeel resteert ons nog ter g'eerde kennisse van U Wel Edele Hoog Agtbare te brengen dat het Engelsch ministerium te Bombaij, niettegenstaande de herhaalde vertogen onser bediendens en het favorabel voorschrijvens van het opperhoofd dier natie in Souratta mr. Hodges, absolut geweigert heeft permissie te verleenen tot het repareren van de zogenaamde kruytkelder, waarvan de eene zijmuur reeds ingestort was en gevolgd zou zijn geworden van het huys van den equipagiemeester, indien geduide mr. Hodges op prive authoriteyt niet toegestaan had het ingestorte weder te moogen laaten opmetselen.

Fol. 2014ar-v.

(Het bestuur zou tegen deze onredelijke behandeling door het Engelse bestuur te Bombay protesteren. Over deze hele zaak zal het een uitvoerig verslag opmaken, dat wordt ingewacht. Deze handelwijze is geheel tegengesteld [fol. 2014b] aan het inschikkelijk gedrag van de Engelsen, waarvan in de brief van 8 mei 1764 sprake is. Nog een voorbeeld van buitensporig optreden van de Engelsen en Thomas Hodges is dat naast de deserteurs naar de Engelsen, genoemd in de laatste brief van het bestuur van 20 juli 1764, de gewezen equipagemeester Matthijs Klinckaart, die met stilstand van gage naar Batavia mocht vertrekken, naar hen is overgelopen en dat zijn huis ter bescherming door twee inlandse soldaten van de Engelsen werd bezet. Klinckaart had dit huis, dat direct naast de logie ligt, lang gehuurd en het was nu aan hem geleend, maar het was altijd eigendom van de Compagnie en het heeft altijd onder de Nederlandse vlag gehoord. Directeur Christiaan Lodewijk Senff kon niet toestaan dat aan goederen door deserteurs achtergelaten door de Engelsen bescherming wordt verleend, omdat ze dan ook wel ander volk in de logie van de Compagnie konden plaatsen [fol. 2015] en al haar specerijpakhuizen wel in bescherming konden nemen. Ten eerste had Senff een inlandse korporaal met acht pions naar het huis gestuurd om te beletten dat de Engelsen goederen zouden afvoeren, maar als deze geweld zouden gebruiken, moesten ze voor de overmacht wijken. Bovendien had Senff bevolen de goederen gerechtelijk te verzegelen en Hodges te verzoeken zijn mannen terug te halen. Deze antwoordde met de zwaarste dreigementen, als de verzegeling niet direct werd gestaakt en de wacht weggehaald. Kort daarop hoorde het bestuur dat op de Engelse werf 300 man onder de wapens waren gekomen, van kruit en kogels waren voorzien, dat de stadspoorten een dubbele wacht hadden gekregen, zodat geen Compagnies dienaar, zelfs geen inlandse bediende, meer kon passeren. Zelfs het geschut van het kasteel was geladen, [fol. 2016] en het volk van de inlandse regenten werd klaar gehouden. Na diverse besprekingen liet Hodges de directeur weten dat, als de zegels niet goedschiks zouden worden verwijderd, hij dat zelf zou laten doen. In de nacht om elf uur drong een Europese vaandrig met een sterk commando het huis binnen, liet de zegels er door een onderofficier afscheuren en de goederen door de achterdeur buiten medeweten van de wacht van de Compagnie naar een huis bij de Engelse logie afvoeren. Hier bleef het bij en Hodges gedroeg zich weer zo beleefd en vriendelijk als daarvoor. Deze zaak is in de vergadering van de Hoge Regering behandeld. Daar ze niet ongemerkt voorbij kan gaan, werd besloten het bestuur te schrijven dat men vertrouwde, [fol. 2017] dat er krachtig geprotesteerd was, of nog zou worden. Het is een goede zaak dat de directeur maatregelen heeft